Onsdag den 20. januar 2021

P9_TA(2021)0012

Gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årsberetning 2020

Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 2021 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årsberetning 2020 (2020/2206(INI))

(2021/C 456/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til årsberetningen fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik,

— der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union,

— der henviser til FN-pagten og Helsingforsslutakten af 1975 fra Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE),

— der henviser til erklæringen fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) om politisk ansvarlighed ([1]),

— der henviser til FN's Generalforsamlings resolution med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling« af 25. september 2015,

— der henviser til Rådets konklusioner af 22. januar 2018 om den integrerede tilgang til eksterne konflikter og kriser,

— der henviser til den tredje rapport fra FN's gruppe af fremtrædende internationale og regionale eksperter om Yemen med titlen »Yemen: A Pandemic of Impunity in a Tortured Land«, som dækker perioden fra juli 2019 til juni 2020,

— der henviser til den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik af 28. juni 2016,

— der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 8. april 2020 om EU's globale svar på covid-19-krisen (JOIN(2020)0011),

— der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2020 om ligestilling mellem kønnene i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik ([2]),

— der henviser til sin henstilling af 13. marts 2019 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om anvendelsesområdet og mandatet for EU's særlige repræsentanter ([3]),

— der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed,

— der henviser til den europæiske dagsorden om sikkerhed 2015-2020,

— der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 10. juni 2020 med titlen »Bekæmpelse af desinformation om covid-19 — sådan får vi styr på fakta« (JOIN(2020)0008),

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ([4]),

([1]) EUT C 210 af 3.8.2010, s. 1.
([2]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0286.
([3]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0172.
([4]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.

— der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 17. juni 2020 om sikkerhed og forsvar,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. september 2020 med titlen »Strategisk fremsynsrapport 2020 — Med kurs mod et mere modstandsdygtigt Europa«,

— der henviser til Rådets konklusioner af 18. juni 2019, 15. juli 2019, 14. oktober 2019 og 12. december 2019, erklæringen fra EU's udenrigsministre af 15. maj 2020 og Det Europæiske Råds konklusioner af 20. juni 2019, 17. oktober 2019 og 1. oktober 2020 om Tyrkiets ulovlige aktiviteter i det østlige Middelhavsområde og til Rådets konklusioner af 14. oktober 2019 om det nordøstlige Syrien,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. april 2020 med titlen "Støtte til Vestbalkan til bekæmpelsen af covid-19 og genopretningen efter pandemien — Kommissionens bidrag forud for mødet mellem EU's og Vestbalkans ledere den 6. maj 2020 (COM(2020)0315),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0266/2020),

A. der henviser til, at Parlamentet har pligt til og ansvar for at udøve demokratisk kontrol med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) og bør modtage de nødvendige oplysninger på gennemsigtig og rettidig vis såvel som effektive midler til at udfylde denne rolle, herunder med hensyn til alle forsvarsindustriprogrammer;

B. der henviser til, at EU's FUSP tilstræber at sørge for sikkerhed og stabilitet og samtidig fremme de europæiske værdier frihed, demokrati, lighed, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne;

C. der henviser til, at verden står i en situation med aggressiv geopolitisk konkurrence, som kræver hurtige og hensigtsmæssige reaktionsmekanismer og -kapaciteter inden for udenrigspolitikken;

D. der henviser til, at behovet for en stærkere, mere ambitiøs, troværdig og samlet fælles udenrigspolitik er blevet helt afgørende, eftersom EU står over for mange geopolitiske udfordringer i regionen som helhed, som direkte eller indirekte berører alle dets medlemsstater og dets borgere;

E. der henviser til, at EU ikke lever op til sit potentiale på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område på grund af manglende enhed mellem medlemsstaterne;

F. der henviser til, at ingen enkelt EU-medlemsstat på egen hånd er i stand til at tackle nogen af de globale udfordringer, som Europa står over for i dag; der henviser til, at en ambitiøs og effektiv FUSP skal understøttes af tilstrækkelige finansielle ressourcer og forbedrede beslutningsmekanismer;

G. der henviser til, at demokratiet, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder er blevet forringet mange steder i verden i forbindelse med covid-19-pandemien, og at desinformationskampagner og cyberangreb fra ikke-EU-lande er taget til; der henviser til, at isolationistiske, ensidige og antiglobalistiske tendenser og systemiske rivaliseringer er blevet mere udtalte i stedet for multilateralt samarbejde i overensstemmelse med den regelbaserede internationale orden;

H. der henviser til, at udfordringer som genopblomstringen af populisme og autoritære styreformer, en stigende modvilje mod at respektere folkeretten, menneskerettighederne og retsstatsprincippet samt angreb på liberalt demokrati og multilateralisme kombineret med konkurrence mellem stormagter, som har udviklet sig til rivalisering, navnlig mellem USA og Kina, udgør en reel udfordring for den internationale sikkerhed og EU's værdier, interesser og indflydelse, idet der er risiko for, at EU bliver holdt uden for beslutningstagende sfærer og stilles meget ufordelagtigt som følge af denne konkurrence;

I. der henviser til, at den europæiske naboskabspolitik (ENP) er et centralt instrument i forhold til EU's østlige og sydlige nabolande;

J. der henviser til, at ustabilitet og uforudsigelighed ved Unionens grænser og i dens umiddelbare nabolande udgør en direkte trussel mod Unionens og dens medlemsstaters sikkerhed; der henviser til, at covid-19-pandemien kan føre til en forværring af det internationale sikkerhedsmiljø; der henviser til, at de alvorlige økonomiske og sociale konsekvenser af denne pandemi vil få en alvorlig indvirkning på de nuværende niveauer af fattigdom og ulighed i hele verden, og at de derfor kan føre til akut social uro og alvorlige protester og blive en ny årsag til ustabilitet i mange lande, der befinder sig i skrøbelige situationer; der henviser til, at mange af de trusler, der er opstået i de foregående år, herunder cybertrusler,

klimaforandringer og pandemier, nu er blevet realiteter, som i stigende grad påvirker forskellige aspekter af menneskers liv såvel som udviklingsmulighederne, den geopolitiske verdensorden og stabiliteten på verdensplan;

K. der henviser til, at brugen af globale maritime oplysninger er af afgørende betydning for at sikre strategisk overvågning, foretage risikoanalyser og tidlig varsling af EU og dets medlemsstater og styrke formidlingen af oplysninger til støtte for civile og militære maritime sikkerhedsoperationer;

L. der henviser til, at terrorbekæmpelse er en høj prioritet på den europæiske dagsorden for sikkerhed 2015-2020;

M. der henviser til, at covid-19-pandemien har sat fokus på EU's sårbarhed over for autoritære regimer, skrøbeligheden af EU's traditionelle eksterne alliancer og behovet for, at Unionen sikrer en udenrigspolitik, som er i overensstemmelse med dens grundlæggende værdier; der henviser til, at dette kræver, at EU tager sine eksterne forbindelser op til fornyet overvejelse og baserer dem på principperne om solidaritet og multilateralisme; der henviser til, at covid-19-pandemien og dens vidtrækkende konsekvenser rammer de mest sårbare særligt hårdt, navnlig i regioner med svagere sundhedssystemer og sociale systemer;

N. der henviser til, at der i de senere år er opstået nye flerdimensionelle udfordringer, såsom spredning af masseødelæggelsesvåben, anfægtelse af aftaler om ikkespredning af våben, forværringen af regionale konflikter, der har ført til fordrivelse af befolkningen, konkurrence om naturressourcer, energiafhængighed, klimaforandringer, konsolidering af fejlslagne stater, terrorisme, organiseret grænseoverskridende kriminalitet, cyberangreb og desinformationskampagner;

O. der henviser til, at nedrustning, våbenkontrol og ikkespredning i lyset af sammenbruddet af vigtige våbenkontrol- og nedrustningsaftaler og den hurtige udvikling af nye våbenteknologier bør blive et vigtigt fokusområde for FUSP med henblik på at beskytte både EU's borgere og den internationale stabilitet og sikkerhed; der henviser til, at fælles holdning 2008/944/FUSP skal ajourføres, for at kriterierne anvendes og gennemføres strengt;

Positionering af EU som »en foretrukken partner« i en geopolitisk verdensorden i forandring

1. fremhæver, at covid-19-pandemien er en påmindelse om, at der er behov for en stærkere, mere uafhængig, mere forenet og mere selvsikker udenrigs- og sikkerhedspolitik for at øge Unionens lederskab på den internationale scene med henblik på at forsvare og udvikle en regelbaseret international orden, der garanterer multilateralisme, demokrati og menneskerettigheder, og på at fremme sine værdier og interesser med større beslutsomhed overalt i verden; understreger, at EU for at opnå dette først er nødt til at lykkes med at bistå sine partnere i det umiddelbare naboskabsområde;

2. fremmer og forsvarer EU's rolle som en pålidelig partner på verdensplan, en attraktiv »foretrukken partner« for tredjeparter, en principfast, men ikke dogmatisk, ærlig mægler, en referenceaktør for konfliktløsning og mægling, som fremmer diplomati og dialog som den foretrukne måde at spille en konstruktiv rolle i globale konflikter på, som en førende fortaler for bæredygtig udvikling og en vigtig bidragyder til de multilaterale rammer, men også som en global aktør, der er parat til at handle uafhængigt og beslutsomt, når det er nødvendigt for at sikre EU's egne værdier og interesser, der tager ansvar ved at sikre sin egen sikkerhed og fremme international fred og stabilitet baseret på principperne og værdierne i FN-pagten og som fastsat i folkeretten, med respekt for den regelbaserede verdensorden; er af den opfattelse, at der er behov for kreativitet, en mere proaktiv holdning og mere enhed og solidaritet mellem medlemsstaterne samt engagement og ressourcer fra medlemsstaternes side for at øge EU's indflydelse på verdensplan og fremme dets positive magtmodel og dets ansvarlige rolle i den globale styring og for at sætte det i stand til at påtage sig sit strategiske ansvar i sit umiddelbare naboskabsområde;

3. understreger, at bl.a. verdens stigende ustabilitet, det stadig mere konfrontatoriske miljø, udhulingen af multilateralismen og autoritarismens fremgang samt de mangesidede globale udfordringer, navnlig det tiltagende klima af konflikter, som fører til fortsættelse og til tider genoptagelse af væbnede konflikter, herunder ved det europæiske kontinents østlige og sydlige grænser, terrorisme, klimaforandringer og stigende trusler mod naturressourcer, ukontrollerede migrationsstrømme, sundhedsrelaterede risici, hybride trusler såsom desinformationskampagner, aktive foranstaltninger og cyberangreb, bør få EU til at udvikle sin strategiske autonomi og samtidig styrke samarbejdet med sine allierede; understreger i denne forbindelse betydningen for Unionen af at etablere et mere strategisk samarbejde med tredjelande baseret på tillid og gensidig gavn og af at opbygge alliancer med ligesindede demokratier, herunder fra den sydlige halvkugle, samt ad hoc-koalitioner med andre ligesindede partnere, hvor det er nødvendigt;

4. understreger i den forbindelse nødvendigheden af, at Unionen samarbejder tæt med centrale partnere på globalt plan og spiller en aktiv rolle i forsvaret af centrale institutioner for folkeretten og det multilaterale system; insisterer på vigtigheden af at styrke EU's partnerskab med FN og med NATO samt af at uddybe samarbejdet med organisationer som Europarådet, OSCE, Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN), Den Afrikanske Union, Organisationen af Amerikanske Stater (OAS), Den Arabiske Liga, Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater (CELAC) og Mercosur; opfordrer til øget samarbejde og koordinering mellem EU og NATO, samling af viden og ressourcer og undgåelse af overlapning med henblik på at opbygge en fælles komplementær tilgang til nuværende og fremtidige regionale og globale sikkerhedsudfordringer samt til konfliktsituationer, sundhedskriser, asymmetriske og hybride trusler, cyberangreb og desinformation; fremhæver betydningen af Den Internationale Straffedomstol (ICC) med hensyn til at efterforske forbrydelser mod menneskeheden og forsvare ofrene herfor og glæder sig over den stærke opbakning, som Unionen har givet udtryk for til domstolen, som for nylig har været under pres og angreb;

5. udtrykker bekymring over det hidtil usete omfang af statsstøttede og ikkestatsstøttede desinformations- og propagandakampagner, som har ødelæggende virkninger for samfundene, herunder i de europæiske nabolande og navnlig på Vestbalkan; fordømmer manipulationen med oplysninger og brugen af dem som våben, bl.a. af statslige, subnationale og ikkestatslige aktører med onde hensigter, samt platforme og organisationer, der anvendes af autoritære tredjelande til direkte og indirekte at finansiere og påvirke Europas politiske partier og aktører; glæder sig over EU-institutionernes stærkt tiltrængte reaktion på denne nye udfordring, eksempelvis nedsættelsen af et nyt særligt udvalg i Parlamentet med fokus på udenlandsk indblanding i de demokratiske processer i EU, herunder desinformation, og Rådets afgørelse om restriktive foranstaltninger mod cyberangreb, som truer Unionen eller dens medlemsstater ([5]); understreger, at der er behov for en reaktion, som ikke begrænser de grundlæggende rettigheder og frihedsrettighederne; påpeger betydningen af effektiv strategisk kommunikation fra EU's side og roser styrkelsen af Stratcom inden for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og dens bestræbelser på at identificere og sætte en stopper for desinformationskampagner; fremhæver behovet for, at EU yderligere styrker sin kapacitet til proaktivt at bekæmpe falske nyheder og desinformation som en trussel mod demokratiet og forbedrer sin sikkerhedskultur for bedre at kunne beskytte sine informations- og kommunikationsnetværk; opfordrer EU til at gå forrest med at slå til lyd for en fælles ramme for selvforsvar og samarbejde mod hybride trusler og autoritære regimers ondsindede indflydelse, navnlig på demokratisk regeringsførelse og private virksomheder, på verdensplan; understreger derfor nødvendigheden af, at EU styrker sine alliancer med andre globale demokratiske aktører for at imødegå sådanne trusler globalt, herunder gennem reformerede, mere modstandsdygtige multilaterale institutioner;

6. insisterer på, at EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik skal være styret af fremme af målene i artikel 21 i TEU, såsom demokrati, menneskelig værdighed, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, herunder religions- og trosfrihed, beskyttelse af alle mindretal og af religiøse samfund, herunder kristne, jøder, muslimer, ikketroende og andre, samt fremme af ligestilling mellem kønnene; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens nylige beslutning om at forlænge mandatet for den særlige udsending for fremme af religions- og trosfrihed uden for EU, men opfordrer indtrængende til, at der foretages en udnævnelse snarest muligt; opfordrer EU-delegationerne til nøje at overvåge menneskerettighedssituationen på verdensplan, identificere tendenser og støtte borgere og civilsamfundsorganisationer i deres bestræbelser på at vende de negative tendenser for så vidt angår menneskerettighederne overalt i verden; understreger, at EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik gøres mere effektiv gennem anvendelse af konditionalitet i dens økonomiske og politiske incitamenter; minder i denne forbindelse om, at Kommissionen bør overvåge og regelmæssigt aflægge rapport til Parlamentet om menneskerettighedssituationen i de tredjelande, der er omfattet af visumfritagelsen, og bør suspendere denne fritagelse i tilfælde af krænkelser i det pågældende land; opfordrer Kommissionen og Rådet til at styrke Unionens demokratistøtteprogrammer globalt ved at fremme prodemokratiske bottom-up-processer og opbygge institutionel modstandsdygtighed og ved at støtte de europæiske politiske fondes arbejde med at styrke demokratiske processer; gentager sin opfordring i sin henstilling af 13. marts 2019 til en reform og gennemgang af EU's særlige repræsentanter og særlige udsendinge;

7. understreger, at EU bør sætte ind over for de grundlæggende årsager til migration, såsom fattigdom, fødevare- og ernæringsusikkerhed, arbejdsløshed, ustabilitet og manglende sikkerhed i tredjelande, hvor ulovlig massemigration hidrører fra; understreger, at der også bør være fokus på at støtte udviklingen af stabile institutioner for at fremme en bæredygtig samfundsudvikling i disse stater;

([5]) Rådets afgørelse (FUSP) 2019/797 af 17. maj 2019 om restriktive foranstaltninger til bekæmpelse af cyberangreb, der truer Unionen eller dens medlemsstater (EUT L 129 I af 17.5.2019, s. 13).

Onsdag den 20. januar 2021

Et nyt ambitionsniveau for FUSP: strategiske regionale tilgange baseret på en stærkere politisk vilje

8. minder om, at ingen af EU's medlemsstater alene har tilstrækkelig kapacitet og tilstrækkelige ressourcer til effektivt at kunne håndtere de aktuelle internationale udfordringer; mener, at EU i denne forbindelse først og fremmest har brug for en stærkere og reel politisk vilje fra EU-medlemsstaternes side til i fællesskab at nå til enighed om og fremme EU's udenrigspolitiske mål såsom konfliktforebyggelse og fredsaftaler og bekæmpe tredjelandes forsøg på at svække og splitte EU, herunder ved at undergrave europæiske værdier; understreger, at kun en stærk og forenet Europæisk Union med fastlagte udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitikker og med EU-medlemsstater, der støtter NF/HR i gennemførelsen af de aftalte mål, vil kunne spille en stærk rolle i det nye geopolitiske miljø; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at koordinere alle foranstaltninger som reaktion på covid-19-krisen indbyrdes og med internationale partnere for at fremme en sammenhængende og inkluderende global reaktion på pandemien og glæder sig i denne forbindelse over Team Europe-tilgangen;

9. gentager sin opfordring til en revision af EU's globale strategi med henblik på at tage ved lære af den nye geopolitiske dynamik, aktuelle trusler, herunder covid-19-pandemien, og forventede kommende udfordringer og revurdere den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitiks mål og midler; fremhæver, at EU, samtidig med at det videreudvikler sit samarbejde med internationale partnere og allierede, er nødt til at fremskynde beslutningstagningen på det udenrigspolitiske område og sin evne til at samarbejde med ligesindede partnere og samtidig styrke multilateralismen og styrke sin strategiske kapacitet til at handle — også selvstændigt, hvis det er nødvendigt; understreger, at EU har et ansvar for at skabe sin strategiske autonomi inden for fælles diplomati, sikkerhed og forsvarsspørgsmål samt økonomiske, sundhedsmæssige og handelsmæssige spørgsmål for at tackle de mange fælles udfordringer med hensyn til at forsvare sine interesser, normer og værdier i verden efter pandemien; fremhæver derfor behovet for, at de europæiske lande bevarer evnen til at træffe beslutninger og handle på egen hånd; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre og anvende den nye forordning til at indføre mekanismer til screening af udenlandske investeringer i kritiske sektorer; opfordrer EU's medlemsstater til at skabe et nyt forum for multilateralt samarbejde, der trækker på resultaterne fra the Coordinating Committee for Multilateral Strategic Export Controls, til at overvåge og kontrollere eksporten af teknologier, handelsstrømme og følsomme investeringer til lande, der giver anledning til bekymring;

10. mener, at der stadig ligger et stort uudnyttet potentiale i at kombinere og integrere alle elementer af hård og blød magt i EU's optræden udadtil for at nå målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik; minder i denne forbindelse om, at Europa-Parlamentets diplomatiske aktivitet udgør en vigtig søjle i EU's udenrigspolitik med sine egne særskilte og komplementære instrumenter og kanaler; mener, at Europa-Parlamentet derfor bør anerkendes som en integreret del af »Team Europe«-tilgangen, som fremmes af Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten; fremhæver i denne henseende betydningen af Parlamentets rolle i forbindelse med mægling og demokratistøtte samt de parlamentariske forsamlingers værdifulde bidrag til EU's optræden udadtil, også med hensyn til sikkerhed og forsvar, samt behovet for at fremme deres aktiviteter og sikre, at deres arbejde udføres korrekt; opfordrer NF/HR og Kommissionens og Rådets formænd til løbende at informere Parlamentet og inddrage det i EU's optræden udadtil;

11. mener, at ambitionen om at have en EU-udenrigs- og sikkerhedspolitik, som er solid, uafhængig og fuldt udviklet, også indebærer, at man har et diplomatisk organ med de samme karakteristika, der fra starten er oprettet som et særligt europæisk organ; støtter i denne forbindelse fremskridtene hen imod oprettelsen af et europæisk diplomatisk akademi, som har til opgave at etablere et uafhængigt udvælgelses- og uddannelsessystem for fremtidige EU-diplomater inden for rammerne af en ægte europæisk diplomatisk karrierevej;

12. understreger, at EU-traktatens bestemmelser om høring og underretning af Parlamentet på FUSP-området bør udmøntes i klare regler om deling af de relevante dokumenter, herunder udkast til strategier, på gennemsigtig og rettidig vis; påpeger behovet for i væsentlig grad at forbedre den måde, hvorpå Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten i øjeblikket fremsender følsomme eller fortrolige oplysninger til Parlamentet; opfordrer endvidere til en undersøgelse af, hvordan kvaliteten, omfanget og formatet af udvalgsmøder og drøftelser med EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen kan forbedres; mener, at »erklæringen om politisk ansvarlighed« fra 2010 ikke længere udgør et passende grundlag for forbindelserne mellem Parlamentet og NF/HR og bør erstattes af en interinstitutionel aftale for at forbedre Parlamentets kontrolbeføjelser i overensstemmelse med traktaterne; minder endvidere om, at det har anmodet om en gennemgang af Rådets afgørelse om oprettelse af EU-Udenrigstjenesten;

13. beklager manglen på fremskridt med hensyn til at forbedre beslutningsprocessen vedrørende FUSP-anliggender, som har konsekvenser for effektiviteten, hurtigheden og troværdigheden af EU's optræden og beslutningstagning på den internationale scene; opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at indlede en debat om muligheden for at gå fra enstemmighed til afstemning med kvalificeret flertal, i det mindste på udvalgte FUSP-områder, såsom beslutninger om menneskerettighedsspørgsmål og sanktioner, som et konkret middel til at styrke EU's indflydelse på den globale scene;

14. glæder sig over vedtagelsen af en ny global EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (»EU's Magnitskij-lov«), som giver EU mulighed for at indføre målrettede sanktioner mod dem, der er ansvarlige for alvorlige menneskerettighedskrænkelser og overgreb i hele verden; anbefaler, at sanktionsordningens anvendelsesområde udvides i fremtiden til også at omfatte korruption;

15. opfordrer til en revision af listerne over udstyr, der er forbudt at eksportere til tredjelande, for at undgå situationer, hvor medlemsstaterne med finansiel støtte fra EU leverer redskaber, som i sidste ende anvendes til undertrykkelse af borgere;

16. støtter en debat i hele EU med henblik på at overveje nye samarbejdsformer såsom et europæisk sikkerhedsråd, da det er på høje tid formelt at etablere effektive formater og institutioner for at forbedre sammenhængen i EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik og dennes indflydelse; mener, at denne idé bør drøftes inden for rammerne af konferencen om Europas fremtid, og gentager også sin opfordring til, at der oprettes et forsvarsministerråd;

17. understreger, at EU har forpligtet sig til at styrke FN's rolle på den internationale scene, og understreger derfor, at det er nødvendigt at reformere FN-systemet og styrke sammenhængen i alle dets organers, organisationers og programmers foranstaltninger med henblik på at sikre, at 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling nås; opfordrer endnu en gang medlemsstaterne til at støtte reformer af Sikkerhedsrådets sammensætning og funktionsmåde for at gøre det mere effektivt og operationelt og afgørende for at sikre verdensfreden med en dagsorden, der rækker ud over militær sikkerhed og omfatter flygtninges og fordrevne personers bevægelser, fødevaresikkerhed, klimaforandringer og bekæmpelse af pandemier;

18. fremhæver EU's afgørende betydning med hensyn til at støtte de demokratiske processer og valgprocesser, der finder sted, og sikre deres gennemsigtighed og legitimitet;

19. erkender, at stabiliteten, sikkerheden, freden og velstanden i landene på Vestbalkan og i de østlige og sydlige nabolande direkte påvirker Unionens egen og dens medlemsstaters stabilitet og sikkerhed og Unionens omdømme som geopolitisk global aktør; understreger, at Den Europæiske Union er den største handelspartner og investor i landene på Vestbalkan og i Det Østlige Partnerskab; opfordrer EU til at påtage sig sit strategiske ansvar i EU's nabolande og spille en mere rettidig, aktiv, forenet og effektiv rolle i forbindelse med mægling og fredelig løsning af de vedvarende spændinger og konflikter og i forebyggelsen af fremtidige konflikter i nabolandene; mener, at dette kan opnås ved at prioritere indsatsen for forebyggende fredsopbygning, herunder forebyggende diplomati og mekanismer til tidlig varsling, ved at styrke det bilaterale samarbejde og støtte de demokratiske kræfter og retsstatsprincippet, ved at skabe positive incitamenter til socioøkonomisk stabilisering og udvikling og ved at opbygge samfundenes modstandsdygtighed, understøttet af tilstrækkelige budgetmidler; bekræfter på ny sin stærke støtte til Normandietkvartetten, Berlinkonferencen om Libyen og Minskgruppen;

20. gentager sit engagement i udvidelse som en central forandringsfremmende EU-politik og glæder sig over Kommissionens reviderede metode og dens større vægt på udvidelsesprocessens politiske karakter; støtter det europæiske perspektiv for landene på Vestbalkan og glæder sig over bekræftelsen af EU-medlemsstaternes utvetydige støtte til dette perspektiv som anført i Zagreberklæringen af 6. maj 2020 samt beslutningen om at indlede tiltrædelsesforhandlinger med Albanien og Nordmakedonien; opfordrer Rådet og Kommissionen til at lancere regeringskonferencerne med disse to lande hurtigst muligt og mere generelt til at fremskynde tiltrædelsesprocessen, da landene på Vestbalkan geografisk, historisk og kulturelt er en del af Europa; opfordrer navnlig indtrængende Bulgarien til at ophøre med at modsætte sig åbningen af regeringskonferencen med Nordmakedonien; understreger, at integrationen af disse lande i EU er af afgørende betydning for stabiliteten og sikkerheden på kontinentet som helhed samt for EU's indflydelse i og uden for regionen; understreger, at tiltrædelsesprocessen bør føre til bæredygtig demokratisk, økonomisk og miljømæssig omstilling og social konvergens og sikre gode naboskabsforbindelser og regionalt samarbejde; minder om, at udvidelsesprocessen er meritbaseret og rodfæstet i streng og retfærdig konditionalitet i overensstemmelse med Københavnskriterierne; gentager, at vedtagelsen af reformer skal være til at tage og føle på i landet, og understreger behovet for at tilvejebringe klare, gennemsigtige og konsekvente tiltrædelsesbenchmarks samt fortsat politisk, finansiel (IPA III) og teknisk støtte under hele processen med en klar måling af fremskridt; understreger, at kandidatlande og potentielle kandidatlande bør stille sig på linje med relevante FUSP-erklæringer fra NF/HR på vegne af EU og Rådets afgørelser;

21. glæder sig over resultaterne af EU-topmødet med landene i Det Østlige Partnerskab og håber, at de seks lande reelt vil forpligte sig til de reformprocesser, der er nødvendige for at opbygge samfund, der er mere demokratiske, mere velstående, mere retfærdige, mere stabile og tættere de grundlæggende værdier og principper; understreger, at samarbejde med landene i Det Østlige Partnerskab og andre af EU's nabolande bør være en prioritet for FUSP på grund af EU's vitale

interesser i udviklingen og demokratiseringen af disse lande; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til fortsat at styrke de økonomiske forbindelser og konnektivitetsforbindelserne, anvende handels- og associeringsaftaler, adgang til det indre marked og uddybede mellemfolkelige kontakter, herunder gennem visumlempelse og -liberalisering, når alle krav er opfyldt; understreger, at ovenstående kan tjene som incitamenter til at fremme demokratiske reformer og indførelsen af EU's regler og standarder; opfordrer EU til, at der bibeholdes en skræddersyet differentiering inden for Det Østlige Partnerskab baseret på princippet om »mere for mere« og »mindre for mindre«; anerkender den enestående erfaring og ekspertise i landene i Det Østlige Partnerskab, herunder deres bidrag til EU's missioner, kampgrupper og operationer under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), og opfordrer til en uddybning af samarbejdet mellem EU og Det Østlige Partnerskab inden for EU-relaterede forsvarspolitikker;

22. støtter det hviderussiske folks krav om frihed, demokrati og værdighed og om at afholde nye, frie og retfærdige præsidentvalg; anerkender koordinationsrådets vigtige rolle som repræsentant for det protesterende hviderussiske folk; fordømmer på det kraftigste den voldelige undertrykkelse af fredelige demonstranter og glæder sig over vedtagelsen af sanktioner mod Lukasjenkoregimet, herunder Aleksandr Lukasjenko selv, og gentager sit standpunkt om ikke at anerkende resultaterne af det forfalskede præsidentvalg den 9. august 2020; anmoder EU om omhyggeligt at genoverveje sine forbindelser med Hviderusland i lyset af regimets manglende overholdelse af dets egne forpligtelser i henhold til folkeretten og dets aftaler med EU og skabe incitamenter til socioøkonomisk stabilisering, udvikling af og støtte til demokratiske kræfter;

23. understreger vigtigheden af EU's tilsagn om at støtte sine partneres suverænitet, uafhængighed og territoriale integritet inden for deres internationalt anerkendte grænser; er bekymret over udbredelsen af sprængfarlige konfliktzoner i EU's nærmeste nabolande såvel som fastlåste konflikter og Den Russiske Føderations fortsatte de facto-besættelse af territorier, der tilhører suveræne stater; gentager sin fordømmelse af Ruslands aggressive politikker over for Ukraine, dets negative rolle i en række fastlåste konflikter og dets pres mod nogle af dets umiddelbare EU-naboer samt dets krænkelser af krimtatarernes rettigheder, dets blokade af Det Asovske Hav, dets fortsatte beslaglæggelse af Ukraines gasfelter i Sortehavet og dets krænkelse af Georgiens og Moldovas territoriale integritet; bakker fortsat fuldt og helt op om politikken om ikkeanerkendelse af den ulovlige annektering af Krim; opfordrer Rusland til at påtage sig sit ansvar, til at gøre brug af sin indflydelse på de russiskstøttede separatister og til fuldt ud at opfylde sine forpligtelser i henhold til Minskaftalerne; understreger, at der er behov for, at EU intensiverer sin indsats for en fredelig bilæggelse af såkaldte fastlåste konflikter, også i dialog med de involverede tredjelande, for aktivt at fremme løsninger baseret på folkerettens normer og principper, FN-pagten og OSCE's Helsingforsslutakt fra 1975 og for at øge støtten til konfliktramte civile, internt fordrevne og flygtninge; kræver ligeledes, at Den Russiske Føderation ophæver sin besættelse af de georgiske områder Abkhasien og Sydossetien og standser de facto-integreringen af begge georgiske områder i den russiske administration;

24. noterer sig med tilfredshed aftalen om en fuldstændig våbenhvile i og omkring Nagorno-Karabakh, som blev undertegnet af Armenien, Aserbajdsjan og Rusland den 9. november 2020; håber, at denne aftale vil redde både civiles og militærpersonels liv og åbne lysere perspektiver for en fredelig løsning på denne dødbringende konflikt; beklager, at der blev foretaget ændringer af status quo ved hjælp af militær magt snarere end gennem fredelige forhandlinger; fordømmer på det kraftigste drabene på civile og ødelæggelsen af civile faciliteter og religiøse samlingssteder og fordømmer den rapporterede brug af klyngeammunition i konflikten; opfordrer indtrængende både Armenien og Aserbajdsjan til uden yderligere forsinkelse at ratificere konventionen om klyngeammunition, som indeholder et altomfattende forbud mod brug af klyngeammunition; understreger, at der stadig ikke er fundet en varig løsning, og at processen med at opnå fred og fastlægge regionens fremtidige retlige status bør ledes af formændene for Minskgruppen og være baseret på gruppens grundprincipper; fremhæver det presserende behov for at sikre, at humanitær bistand kan nå ud til dem, der har behov for det, at sikkerheden for den armenske befolkning og dens kulturarv i Nagorno-Karabakh garanteres, og at internt fordrevne og flygtninge får mulighed for at vende tilbage til deres tidligere bopæl; opfordrer til, at alle påstande om krigsforbrydelser efterforskes behørigt, og at de ansvarlige retsforfølges; opfordrer EU til at engagere sig mere meningsfuldt i løsningen af konflikten og til ikke at overlade regionens skæbne i hænderne på andre magter;

25. glæder sig over den kommende fælles meddelelse fra Kommissionen og den højtstående repræsentant om et fornyet partnerskab med de sydlige nabolande; opfordrer EU til at anerkende de særlige forhold, der gør sig gældende for hvert af landene i det sydlige Middelhavsområde, i sine politikker over for regionen; opfordrer EU til at styrke samarbejdet med regionale aktører såsom Den Arabiske Liga, Den Afrikanske Union og Middelhavsunionen og til aktivt at støtte det intraregionale samarbejde mellem landene i det sydlige naboskabsområde som et uundværligt redskab til sikkerhed og bæredygtig økonomisk udvikling; understreger nødvendigheden af at styrke EU's forbindelser med de nordafrikanske lande; beklager, at etableringen af et område med fælles velstand, stabilitet og frihed med Middelhavslandene i det sydlige naboskabsområde endnu ikke er fuldendt 25 år efter lanceringen af den såkaldte Barcelonaproces; støtter fuldt ud Berlinprocessen og alle de FN-initiativer, der sigter mod at finde en omfattende politisk løsning på krisen i Libyen;

26. understreger behovet for, at EU retter mere opmærksom mod den igangværende konflikt i Syrien og bestræber sig på at retsforfølge de medlemmer af det syriske regime og dets allierede, navnlig fra Rusland og Iran, som er ansvarlige for de talrige krigsforbrydelser, der er begået siden 2011;

27. er af den opfattelse, at EU fortsat bør spille en proaktiv rolle i forbindelse med fredsprocessen i Mellemøsten og indgåelsen af en aftale mellem parterne, herunder om spørgsmål vedrørende aftalen om endelig status, idet der navnlig tages hensyn til behovet for at bevare forudsætningerne i området for en fredelig tostatsløsning, der bygger på grænserne fra 1967, med Jerusalem som hovedstad for begge stater, og hvor en sikker israelsk stat og en uafhængig, demokratisk, tilgrænsende og levedygtig palæstinensisk stat lever side om side i fred og sikkerhed på grundlag af retten til selvbestemmelse og med fuld respekt for folkeretten;

28. noterer sig Abraham-aftalerne, som normaliserede de diplomatiske forbindelser mellem Israel, De Forenede Arabiske Emirater og Bahrain; roser i denne forbindelse USA's rolle med hensyn til at fremme Abraham-aftalerne; påpeger, at arabiske stater som Egypten og Jordan, der har opretholdt diplomatiske forbindelser med Israel i årevis, har spillet en meningsfuld rolle med hensyn til at fremme dialogen om fredsprocessen i Mellemøsten, herunder om sikkerhed og stabilitet; understreger, at det fortsat er relevant at investere i meningsfulde forhandlinger mellem Israel og Palæstina; glæder sig over, at en af forudsætningerne for Abraham-aftalerne var indstillingen af annekteringsplanerne på Vestbredden, og opfordrer alle parter til at respektere dette;

29. glæder sig over den nylige aftale mellem de palæstinensiske politiske magter om, at der skal afholdes parlaments- og præsidentvalg inden for de næste seks måneder, og understreger, at demokratiske valg fortsat er en nøgleprioritet for Unionen; understreger behovet for at støtte fredsprocessen i Mellemøsten og sikre tilstrækkelige finansielle ressourcer til arbejdet i De Forenede Nationers Hjælpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA) i tæt samarbejde med det internationale donorsamfund;

30. glæder sig over EU's tilsagn om at bevare den fælles omfattende handlingsplan og sikre, at den gennemføres fuldt ud af alle parter; understreger, at denne multilaterale aftale er en afgørende landvinding for europæisk diplomati og fortsat udgør en central søjle i den globale ikkespredningsarkitektur og en hjørnesten i den regionale fred, sikkerhed og stabilitet, og at det er i EU's interesse at sikre, at den bevares og gennemføres i fuldt omfang; opfordrer USA til at afstå fra enegang og derved bidrage til regional og global fred og sikkerhed og til en regelbaseret verdensorden; opfordrer indtrængende NF/HR til at anvende alle til rådighed stående politiske og diplomatiske midler til at beskytte den fælles omfattende handlingsplan; opfordrer NF/HR til i lyset af de eksisterende rivaliseringer i Golfregionen at intensivere den politiske dialog med landene i regionen med det mål at fremme deeskalering og en inklusiv regional sikkerhedsarkitektur i overensstemmelse med Udenrigsrådets konklusioner af 10. januar 2020; opfordrer i denne forbindelse NF/HR til at overveje at udnævne en særlig udsending for Golfregionen for at lette denne opgave;

31. opfordrer Frankrig, Tyskland og Det Forenede Kongerige, der har undertegnet den fælles omfattende handlingsplan, samt EU og dets medlemsstater til at opbygge deres enhed, afskrækkelse og modstandsdygtighed over for sekundære sanktioner fra tredjelande og til at gennemføre foranstaltninger til beskyttelse af EU's legitime interesser, herunder ved at gøre instrumentet til støtte for handelsudvekslinger (INSTEX) fuldt operationelt; afviser USA's ensidige ekstraterritoriale genindførelse af sanktioner efter dets udtræden af den fælles omfattende handlingsplan, da den undergraver EU's legitime økonomiske og udenrigspolitiske interesser, navnlig ved at hindre humanitær handel med Iran under covid-19-epidemien; opfordrer USA til betingelsesløst atter at tilslutte sig den fælles omfattende handlingsplan, hvilket bør gå hånd i hånd med en indtrængende opfordring til Iran om at vende tilbage til fuld overholdelse af dets forpligtelser i henhold til aftalen; fordømmer i denne forbindelse Irans beslutning om at begynde at berige uran op til 20 %, hvilket er en direkte og alvorlig overtrædelse af atomaftalen;

32. noterer sig rapporten fra FN's gruppe af fremtrædende internationale og regionale eksperter om Yemen, hvori det blev fastslået, at Yemens regering, houthierne, Det Sydlige Overgangsråd og medlemmer af koalitionen under ledelse af Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater har begået alvorlige krænkelser af de internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret, der kan betegnes som krigsforbrydelser, såsom vilkårlige angreb på civile og civile strukturer; opfordrer EU og dets medlemsstater til at sikre, at der ikke er straffrihed for de alvorligste forbrydelser, bl.a. ved at støtte, at situationen i Yemen henvises til Den Internationale Straffedomstol; opfordrer EU og dets medlemsstater til at indføre målrettede sanktioner mod embedsmænd i Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater, der har været involveret i påståede krigsforbrydelser; gentager endnu en gang sin opfordring til medlemsstaterne om at standse våbensalget til Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater, som blot gør dem medskyldige i at fortsætte konflikten og forlænge den yemenitiske befolknings lidelser;

Onsdag den 20. januar 2021

33. er af den opfattelse, at EU snarest bør udarbejde en bedre geopolitisk og overordnet strategi for sine kort-, mellem- og langsigtede forbindelser med Tyrkiet, navnlig i lyset af den fortsatte tilbagegang for demokratiet og den tiltagende aktivisme i Tyrkiets udenrigspolitik, som bidrager til eskalering af spændinger og har en destabiliserende virkning, der truer den regionale fred og stabilitet i det østlige Middelhavsområde, Mellemøsten og Sydkaukasus, og i lyset af dets rolle i konflikterne i Syrien, Irak, Libyen og Nagorno-Karabakh;

34. opfordrer EU til at spille en vigtig rolle i Middelhavsområdet, idet det er blevet en aktør, der er i stand til at sikre stabiliteten i regionen, herunder med hensyn til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, terrorisme og irregulær migration; fremhæver, at det igangværende lovgivningsmæssige arbejde med den nye pagt om migration og asyl udgør en vigtig mulighed for EU's medlovgivere til at forbedre EU's asyl- og migrationspolitik med henblik på at blive mindre afhængig af Tyrkiet;

35. gentager, at tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet formelt er stillet i bero i lyset af menneskerettighedssituationen, tilbagegangen for demokratiet og udfordringerne for retsstaten i Tyrkiet; mener, at forbindelserne med Tyrkiet ikke bør baseres på en illusorisk og forældet tiltrædelsesproces; understreger, at det er af fælles strategisk interesse for Den Europæiske Union, dens medlemsstater og Tyrkiet, at der etableres et stabilt og sikkert miljø i det østlige Middelhavsområde; minder imidlertid om, at den grundlæggende dialog, der er nødvendig i forbindelse med etableringen af dette stabile og sikre miljø, kun er mulig, hvis enhver ensidig provokation, navnlig i form af militær-, flåde- eller flyaktioner, undgås; minder i denne forbindelse om EU's fulde solidaritet med dets medlemsstater Grækenland og Cypern;

36. gentager, at Unionen er rede til at anvende alle de instrumenter og muligheder, den råder over, herunder dem, der er omhandlet i artikel 29 i TEU og artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for at forsvare sine og medlemsstaternes interesser; minder om Rådets konklusioner af 14. oktober 2019, hvori medlemsstaterne opfordres til at indtage stærke nationale holdninger med hensyn til deres våbeneksportpolitik over for Tyrkiet på grundlag af bestemmelserne i fælles holdning 2008/944/FUSP, herunder streng anvendelse af kriterium 4 om regional stabilitet, og opfordrer NF/HR og Rådet til at overveje at indføre et initiativ, der forpligter alle medlemsstater til at standse udstedelsen af våbeneksporttilladelser til Tyrkiet i overensstemmelse med denne fælles holdning; minder om Rådets konklusioner af 1. oktober 2020, hvori det understreges, at EU vil anvende alle de instrumenter og muligheder, det råder over, herunder indføre en sanktionsordning over for Tyrkiet, for at forsvare sine og medlemsstaternes interesser; gentager sin opfordring til NF/HR, lige så længe som Tyrkiet fortsætter med de aktuelle ulovlige ensidige aktioner i det østlige Middelhavsområde, der strider mod EU-medlemsstaters suverænitet og folkeretten, og ikke deltager i en dialog med afsæt i folkeretten; opfordrer NATO's ledelse til i de kraftigste vendinger at meddele Tyrkiet, at det ikke vil tolerere landets aggressive handlinger mod andre NATO-medlemmer;

37. fordømmer på det kraftigste undertegnelsen af de to aftalememoranda mellem Tyrkiet og Libyen om afgrænsning af havområder og om omfattende sikkerhedssamarbejde og militært samarbejde, som er indbyrdes forbundne og i klar strid med både folkeretten og FN's Sikkerhedsråds resolution om indførelse af en våbenembargo mod Libyen;

38. fordømmer på det kraftigste Tyrkiets destabiliserende rolle, som yderligere undergraver den skrøbelige stabilitet i hele Sydkaukasus; opfordrer Tyrkiet til at afholde sig fra enhver indblanding i Nagorno-Karabakh-konflikten, herunder tilbyde militær støtte til Aserbajdsjan, og til at afstå fra sine destabiliserende handlinger og aktivt fremme fred; fordømmer endvidere Tyrkiets overførsel af udenlandske terrorkrigere fra Syrien og andre steder til Nagorno-Karabakh, som bekræftet af internationale aktører, herunder de lande, der er medformænd for OSCE's Minskgruppe; beklager dets villighed til at destabilisere OSCE's Minskgruppe for at kunne forfølge sine ambitioner om at spille en mere afgørende rolle i konflikten;

39. understreger, at det er af afgørende betydning og i EU's og Det Forenede Kongeriges gensidige interesse — forstærket af deres fælles principper og fælles værdier samt deres geografiske nærhed og mangeårige fælles strategiske samarbejde — at nå til enighed om fælles løsninger på udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske udfordringer på grundlag af principperne om multilateralisme, konfliktløsning gennem dialog og diplomati og under hensyn til folkeretten, i erkendelse af at de fleste internationale trusler påvirker begge sider lige stærkt; glæder sig over indgåelsen af handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige, som skaber klarhed og sikkerhed for borgere og virksomheder på begge sider; understreger, at det i øjeblikket er ved at gennemgå aftalen og agter nøje at overvåge gennemførelsen af aftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige i alle enkeltheder;

40. understreger, at det transatlantiske samarbejde fortsat er yderst vigtigt og spiller en afgørende rolle i EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik; opfordrer til øgede bestræbelser i retning af et robust og fornyet transatlantisk partnerskab og en konstant dialog, som er baseret på gensidig respekt og konkrete tiltag til fremme af multilateralisme, retsstatsprincippet, menneskerettigheder, transatlantisk sikkerhed og økonomisk samarbejde samt kampen mod klimaændringer og til at opretholde det regelbaserede internationale system med henblik på håndtering af nuværende og fremtidige udenrigs-, sikkerheds- og handelsmæssige udfordringer og -kriser med særligt fokus på den aktuelle sundhedskrise og de økonomiske, sociale, sikkerhedsmæssige og politiske udfordringer, den medfører;

41. insisterer på, at der pustes nyt liv i det transatlantiske partnerskab med henblik på en mere effektiv håndtering af pandemien og andre store internationale udfordringer såsom klimaændringer; anerkender behovet for at finde et nyt grundlag for samarbejdet mellem EU og USA mod nationalistiske, autoritære og hegemoniske ambitioner, de ekspansionistiske spændinger i Mellemøsten og i Golfregionen, multipolariteten blandt økonomiske aktører, hvis dominans er tiltagende, og den aktuelle økonomiske krise på begge sider af Atlanten; glæder sig over, at EU har taget initiativ til at etablere en transatlantisk dialog om Kina;

42. mener, at dette partnerskab kun kan blomstre, hvis det er baseret på forbindelser, som bygger på fælles værdier og interesser og respekt for folkeretten og multilaterale institutioner, men også på tillid, noget som desværre i de senere år er blevet påvirket negativt af en lang række ensidige handlinger, der også har svækket de multilaterale rammer, som EU og dets medlemsstater indgår i; beklager i denne forbindelse de unilateralistiske tendenser hos den amerikanske præsident Donald Trumps regering; fremhæver, at svagere bånd mellem landene i Vesten gør det muligt for illiberale stater at udfylde det lederskabsmæssige tomrum på den internationale scene; udtrykker håb om, at USA vil omlægge dets kurs gennem de seneste år med at trække sig fra den multilaterale globale regelbaserede orden og muliggøre en genoptagelse af et tæt transatlantisk samarbejde, som er i fuld overensstemmelse med de værdier og principper, som deles af EU og USA; gentager, at det er nødvendigt, at de europæiske NATO-medlemslande påtager sig en større andel af byrderne med at beskytte det transatlantiske rum og reagere på nye hybride trusler; understreger, at et samarbejde med USA om fredsopbyggende indsatser i fremtiden ville skabe større synergi og muliggøre en bedre reaktion på globale udfordringer;

43. fordømmer på det kraftigste stormen mod den amerikanske kongres, der blev gennemført af oprørere og ansporet af præsident Donald Trumps konspirationsteorier og grundløse påstande om, at præsidentvalget den 3. november 2020 var manipuleret; har tillid til, at USA sikrer en fredelig magtoverdragelse til den valgte præsident Joseph Biden og den valgte vicepræsident Kamala Harris; er foruroliget over den stigende populisme og ekstremisme på begge sider af Atlanten og understreger det presserende behov for at forsvare demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet på verdensplan;

44. opfordrer til, at der opretholdes en stærk og forenet holdning over for Den Russiske Føderation, bl.a. gennem revision af EU's fem grundlæggende politiske principper; opfordrer til udarbejdelse af en ny EU-strategi vedrørende Rusland, hvilket ville sende et klart signal til den prodemokratiske del af det russiske samfund om EU's fortsatte vilje til engagement og samarbejde; opfordrer til styrkelse af sanktionerne, navnlig i lyset af den igangværende udvikling i forbindelse med drabsforsøget på Aleksej Naválnyj på russisk område ved hjælp af en militær nervegift af Novitjok-familien, der er udviklet i Rusland; glæder sig over, at Rådet for Udenrigsanliggender har vedtaget skærpede foranstaltninger på baggrund af anvendelsen af kemiske våben ved drabsforsøget på Aleksej Naválnyj; gentager sin opfordring til en uafhængig international undersøgelse af forgiftningen af ham;

45. gentager, at overholdelsen af Minskaftalerne er en afgørende forudsætning for enhver væsentlig ændring i forholdet mellem EU og Rusland; beklager Ruslands negative rolle i desinformationskampagner og andre former for hybrid krigsførelse mod EU og Vesten, som søger at svække vores interne sammenhold og dermed vores evne til at optræde effektivt på den globale scene; beklager endvidere de målrettede drab på EU's område og anvendelsen af kemiske våben samt den vanskelige interne situation med hensyn til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder; understreger behovet for at lægge pres på Den Russiske Føderation for at overholde folkeretten og internationale traktater; er bekymret over Ruslands gentagne overtrædelser af våbenkontrolaftaler og -standarder, som har ført til, at traktaten om mellemdistancekernevåben (INF) er brudt sammen, og over dets overtrædelser af konventionen om kemiske våben ved at anvende militære nervegifte både nationalt og på EU's område;

46. understreger, at Afrika er en vigtig strategisk partner i det multilaterale system; glæder sig over de igangværende bestræbelser på at omforme og væsentligt opgradere EU-Afrika-strategien ved hjælp af en model, der ikke er baseret på et donor-modtager-forhold, men på et fælles og koordineret partnerskab mellem ligeværdige partnere og etablering af gensidigt fordelagtige forbindelser med en klar forståelse af respektive og gensidige interesser og ansvar, med henblik på at udvikle et retfærdigt, menneskecentreret og bæredygtigt partnerskab, herunder med hensyn til menneskerettigheder, sikkerhed og samarbejde i kampen mod terrorisme; fremhæver i denne forbindelse behovet for at være særligt opmærksom på situationen i Sahelregionen i betragtning af den stigende ustabilitet og de betydelige direkte og indirekte virkninger for EU af begivenheder i denne region; insisterer i lyset af udviklingen i situationen i Libyen på en europæisk vision for solidaritet, men også menneskerettigheder, i politikken for bistand til udvikling og konsolidering af økonomiske

partnerskabsaftaler; opfordrer til en fælles EU-tilgang og -indsats for at styrke EU's bånd til, bevidsthed om og engagement i Afrika; minder om, at Europas tilstedeværelse og troværdige engagement er afgørende for at afbøde humanitære og socioøkonomiske udfordringer;

47. bemærker vigtigheden af europæiske kapacitetsopbygnings- og uddannelsesmissioner med hensyn til at fremme fred, sikkerhed og stabilitet i Afrika; gentager vigtigheden af EU's stabiliseringsmissioner og -operationer i Afrika, navnlig i regionen syd for Sahara og i Sahel, og opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Rådet til at sikre, at mandatet og midlerne til FSFP-missionerne i Afrika styrkes, således at de får mulighed for fortsat at operere effektivt med henblik på at imødegå de alvorlige udfordringer, de står over for; fremhæver EU's førende rolle med hensyn til diplomatisk og fredelig konfliktløsning, herunder mæglingsinitiativer og afvæbnings-, demobiliserings- og reintegrationsprogrammer;

48. mener, at et styrket forhold til Latinamerika og Caribien (LAC) er af central betydning for EU's geopolitiske strategi i verden; understreger behovet for, at Unionen styrker de bånd, der forener EU med LAC-landene, som tilsammen udgør en tredjedel af FN's medlemmer, på grundlag af fælles værdier og principper, navnlig ved at forsvare den multilaterale regelbaserede orden, fremme en grøn dagsorden og bekæmpe fattigdom og ulighed; opfordrer indtrængende Unionen til at fastholde sin position som den foretrukne partner for latinamerikanske lande i betragtning af udsigten til, at andre geopolitiske aktører kommer til at indtage en stadigt mere fremtrædende plads i regionen;

49. opfordrer i denne forbindelse til et målrettet og mangesidet engagement i regionen, som understøttes af en fælles EU-fortælling, der fremmer strategier, der bidrager til i fællesskab at tackle fælles udfordringer såsom fremme af fred, sikkerhed og velstand, samtidig med at der sikres en fælles front over for truslerne fra klimaændringerne; fremhæver Latinamerikas betydning for EU og opfordrer til, at denne region fortsat betragtes som værende af stor geostrategisk interesse for FUSP gennem deltagelse i fremme af demokrati og menneskerettigheder i regionen og bistand til dens økonomiske udvikling; understreger, at respekt for retsstatsprincippet og stabile politiske og retlige rammer, herunder bekæmpelse af korruption og straffrihed samt fremskridt hen imod demokrati og respekten for menneskerettighederne og fremme af grundlæggende frihedsrettigheder, er centrale elementer i den dybere integration og samarbejde med LAC-landene; understreger betydningen af at gå videre med og afslutte revisionen af de globale aftaler med Chile og Mexico og associeringsaftalen mellem EU og Mercosur og fremhæver, at disse er vigtige allierede og partnere for EU; giver udtryk for sin dybe bekymring over den manglende respekt for demokratiet og retsstaten og over angrebene på demokratisk valgte oppositionsledere, journalister, studerende og menneskerettighedsforkæmpere, navnlig dem, der beskæftiger sig med miljøspørgsmål, og deres advokater;

50. gentager sin fulde støtte til fredsprocessen i Colombia og gennemførelsen heraf, som er et afgørende skridt for colombianernes fremtid og for stabiliseringen af regionen; opfordrer til, at der fastholdes en stærk fælles holdning i forhold til regimet i Venezuela og i forbindelse med de menneskerettighedskrænkelser, der bliver begået af præsident Nicolás Maduros regime, og også i forbindelse med sanktionssystemet, navnlig i lyset af de seneste begivenheder, og de seneste klager fra forskellige organer, herunder FN;

51. understreger betydningen af, at EU forfølger en samlet, realistisk, effektiv, fast og mere selvsikker strategi, der forener alle medlemsstaterne og former forbindelser med Folkerepublikken Kina i hele EU's interesse, hvor EU proaktivt og selvsikkert bør søge mere afbalancerede og gensidige økonomiske forbindelser baseret på europæiske værdier og interesser med et meget stærkt og særligt fokus på respekt for menneskerettighederne og religions- og trosfrihed; fremhæver betydningen af at stræbe efter at nå frem til en fælles tilgang med USA og andre ligesindede partnere angående Kina;

52. opfordrer til, at EU's politik angående Kina baseres på følgende principper: samarbejde, når det er muligt, konkurrere, når der er behov for det, og konfrontere, når det er nødvendigt; minder om, at Kinas selvsikre offentlige diplomati har gjort en række lande indbyrdes afhængige af landets investeringer og lån; understreger, at EU aktivt bør øge sin tilstedeværelse og synlighed i partnerlande i hele verden som en vigtig investor og donor af udviklingsbistand;

53. opfordrer Kina til at påtage sig et større ansvar for håndteringen af de globale udfordringer og samtidig fortsat så vidt muligt samarbejde inden for de multilaterale rammer, herunder navnlig træffe mere ambitiøse foranstaltninger og indgå bindende forpligtelser på klimaområdet i overensstemmelse med målene i Parisaftalen og vedrørende biodiversitet og støtte de multilaterale reaktioner på covid-19-pandemien, herunder ved at tillade en international undersøgelse af sygdommens oprindelse; beklager den kinesiske desinformation om oprindelsen af covid-19-pandemien, landets manipulation af det multilaterale system, udbredelsen af kinesisk ondsindet indflydelse, cyberangreb og korrupte investeringsprojekter; roser Taiwans effektive bestræbelser på at begrænse spredningen af coronavirusset og landets solidaritet med EU, som vist gennem donationen af over syv millioner kirurgiske masker til mange medlemsstater under pandemien;

54. opfordrer Kommissionen, Rådet og NF/HR til fortsat at meddele Kina, at EU ikke vil tolerere landets fortsatte menneskerettighedskrænkelser i Hongkong, Tibet og Xinjiang eller dets behandling af personer, der tilhører mindretal, og til at spille en afgørende rolle på den internationale scene for at sikre Hongkongs selvstyre; fordømmer krænkelsen af »ét land, to systemer«-modellen gennem vedtagelsen af den nationale sikkerhedslov i Kina, som i alvorlig grad undergraver Hongkongs høje grad af selvstyre og har en skadelig indvirkning på domstolenes uafhængighed og ytringsfriheden i Hongkong; udtrykker bekymring over de konsekvenser, som indførelsen af den nationale sikkerhedslov i Hongkong har for forholdet mellem Kina og Taiwan; understreger, at Beijings fortsatte underminering af Hongkongs selvstyre ikke blot er i strid med Kinas forpligtelser i henhold til bilaterale traktater og folkeretten, men også sætter spørgsmålstegn ved Beijings rolle som en troværdig partner; bemærker, at Parlamentet vil tage hensyn til menneskerettighedskrænkelser på det kinesiske fastland og i Hongkong, når det bliver anmodet om at godkende en omfattende investeringsaftale og eventuelle fremtidige handelsaftaler med Kina; tilskynder medlemsstaterne til at gennemføre den pakke af foranstaltninger, som Rådet for Udenrigsanliggender nåede til enighed om den 28. juli 2020, og Parlamentets beslutning af 19. juni 2020 ([6]); anmoder om, at Kommissionen og medlemsstaterne aktivt modsætter sig den brutale forfølgelse af uighurer i Xinjiang og andre etniske og religiøse minoritetsgrupper, navnlig kristne og tibetanere; opfordrer medlemsstaterne og NF/HR til at vedtage sanktioner i henhold til den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner mod de kinesiske embedsmænd og statsstyrede enheder, der er ansvarlige for tilrettelæggelsen af politikken med massetilbageholdelse af uighurer og tvangsarbejde i Kina;

55. bekræfter på ny, at Unionen fortsat vil være årvågen med hensyn til situationen i Taiwan og opgraderingen af de politiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Republikken Kina (Taiwan); opfordrer Kina til at nå frem til en fredelig løsning på alle land- og søgrænsestridigheder i overensstemmelse med folkeretten og til at undgå provokerende militære bevægelser med henblik på destabilisering af Det Sydkinesiske Hav; understreger, at bevarelse af fred, stabilitet og fri sejlads i Indo-Stillehavs-regionen fortsat er af afgørende betydning for EU's og dets medlemsstaters interesser; noterer sig med dyb bekymring den nylige optrapning af spændingerne på grænsen mellem Indien og Kina og i Det Sydkinesiske Hav og Taiwanstrædet, herunder Kinas stadig mere provokerende militære manøvrer rettet mod Taiwan; opfordrer alle berørte parter til at løse deres uoverensstemmelser fredeligt gennem konstruktiv dialog og til at afstå fra at træffe ensidige foranstaltninger for at ændre status quo; er af den opfattelse, at forbindelserne hen over Taiwanstrædet bør udvikles konstruktivt uden destabiliserende initiativer eller tvang fra nogen af siderne, og at eventuelle ændringer i forbindelserne hen over Taiwanstrædet ikke må ske mod Taiwans borgeres vilje; opfordrer EU og dets medlemsstater til at revidere deres engagementspolitik over for Taiwan og til at samarbejde med internationale partnere om at hjælpe med at støtte demokratiet i Taiwan uden udenlandske trusler; opfordrer EU og dets medlemsstater til at slå til lyd for Taiwans medlemskab som observatør i Verdenssundhedsorganisationen og Verdenssundhedsforsamlingen og andre internationale organisationer, mekanismer og aktiviteter samt i det globale sygdomsforebyggelsesnetværk;

56. understreger nødvendigheden af, at EU i højere grad retter opmærksomheden mod strategiske regioner, der i stigende grad er genstand for international opmærksomhed, heriblandt f.eks. Afrika og Arktis samt Indo-Stillehavs-regionen, hvor Kina forfølger en ekspansionspolitik, som EU må udvikle en sammenhængende reaktion på; påpeger behovet for yderligere at udvide samarbejdet med vigtige ligesindede partnere i Indo-Stillehavs-regionen såsom Japan, Indien, Sydkorea, Australien og New Zealand; glæder sig i denne forbindelse over bestræbelserne på at udvikle en europæisk strategi for Indo-Stillehavs-regionen baseret på EU's principper og værdier, som kan omfatte fælles militærøvelser mellem Australien og NATO i Stillehavet; er af den opfattelse, at EU som led i en sammenhængende Kinastrategi, hvor EU og medlemsstaterne sammen stiller sig på bagbenene om nødvendigt, bør tilstræbe et tættere samarbejde med landene i regionen og andre demokratier, for hvilke EU's konnektivitetsstrategi bør udnyttes fuldt ud; advarer mod Kinas bestræbelser på at opnå større magtprojektion i regionen, navnlig i Taiwan, som giver anledning til grænsestridigheder med mange af dets naboer;

57. understreger behovet for at udnytte potentialet for yderligere at forbedre forbindelserne mellem EU og Indien under hensyntagen til udviklingen i regionen og Indiens vigtige rolle både i regionen og globalt;

58. glæder sig over medtagelsen af en fælles meddelelse om Arktis i Kommissionens arbejdsprogram for 2021; mener, at det er nødvendigt, at EU har en strategi for Arktis;

Styrkelse af EU's kapacitet og midler inden for rammerne af FUSP

59. understreger sin støtte til en gradvis udformning og fremme af en fælles forsvarspolitik, der har til formål at styrke FSFP og dens mål og opgaver som fastlagt i traktaterne, hen imod en egentlig forsvarsunion, der anerkender den specifikke forfatningsmæssige situation i neutrale lande, baseret på klare strategiske mål og orienteret mod menneskers sikkerhed og bæredygtig fred; glæder sig i denne forbindelse over initiativet til at vedtage et strategisk kompas i 2022; påpeger behovet for yderligere at styrke forbindelserne mellem EU og NATO og understreger deres forenelighed og strategiske relevans for

([6]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0174.

hinanden; opfordrer de europæiske lande til at investere mere i deres forsvarskapacitet, til at skabe en ny balance i ansvarsfordelingen i NATO og til at blive en mere ligeværdig partner for USA; anerkender FSFP-missionernes og -operationernes bidrag til international fred, sikkerhed og stabilitet; roser de fremskridt, der er gjort i retning af oprettelsen af den europæiske fredsfacilitet; insisterer på behovet for at gå ud over hensigtserklæringer og skride til handling, navnlig ved at give EU et virkelig europæisk forsvarsindustrielt grundlag gennem en europæisk forsvarsfond med det nødvendige budget, og for at sikre en hurtigere og mere sammenhængende gennemførelse af et permanent struktureret samarbejde, der arbejder hen imod EU's strategiske autonomi, således at EU får mulighed for at fremme et mere integreret indre marked for forsvarsmateriel; understreger betydningen af at gennemføre høringer med inddragelse af alle interessenter med henblik på at fremme en fælles strategisk kultur inden for sikkerhed og forsvar;

60. minder om, at kvinders deltagelse i freds- og sikkerhedsprocesser kan spille en vigtig rolle, når det gælder om at fastslå fredsaftalernes succes og bæredygtighed samt fredens holdbarhed og kvalitet; understreger, at tilsagn og erklæringer om fremme af dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed og ligelig repræsentation af kvinder i udenrigs- og sikkerhedspolitikken ofte bliver ved retorikken i stedet for at sigte mod og sikre en faktisk gennemførelse, hvilket fører til begrænsede fremskridt med hensyn til dagsordenens mål på verdensplan; minder om, konfliktløsning i højere grad lykkes, når ligelig kønsfordeling og ligestilling overholdes i processen, og opfordrer til øget deltagelse af kvinder, navnlig i beslutningsprocesserne, og flere lederstillinger til kvinder i FSFP-missionerne; efterlyser endvidere en mere systematisk integration af kønsperspektivet i sådanne missioner, garantier for uddannelse i ligestilling mellem kønnene og kvinder, fred og sikkerhed for alt EU-udsendt militært og civilt personale, herunder mellemledere og den øverste ledelse i EU-Udenrigstjenesten og chefer eller øverstbefalende for FSFP-missioner og -operationer, og aktive bidrag til gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed; efterlyser specifikke og målbare mål for mangfoldighed og tilstedeværelsen af kvinder i lederstillinger i EU-Udenrigstjenesten, herunder målet om at nå op på 50 % kvinder i lederstillinger som delegationschefer, EU's særlige repræsentanter og chefer for FSFP-missioner og -operationer; opfordrer til, at den kommende kønshandlingsplan III (GAP III) og handlingsplanen for kvinder, fred og sikkerhed omsættes til nationale handlingsplaner, herunder en midtvejsevaluering, og til, at handlingsplanen for kvinder, fred og sikkerhed knyttes til GAP III;

61. understreger, at EU skal indtage en global lederrolle i håndteringen af pandemiens konsekvenser, hvilket kræver tilstrækkelige finansielle ressourcer; fremhæver behovet for en mere ambitiøs flerårig finansiel ramme (FFR) på området for optræden udadtil og forsvar, herunder øgede bevillinger til FSFP, instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI), instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA III), Den Europæiske Forsvarsfond og militær mobilitet, og opfordrer Rådet til at sikre en tidlig godkendelse af den europæiske fredsfacilitet; beklager Rådets foreslåede nedskæringer i de eksterne finansielle instrumenter i den nye FFR og manglen på finansiering via genopretningspakken Next Generation EU; understreger, at disse nedskæringer kan hæmme EU's rolle på den globale scene og skade dets evne til at stabilisere og transformere tiltrædelseslandene; understreger, at Parlamentet skal inddrages på en meningsfuld måde i den strategiske styring af de årlige og flerårige arbejdsprogrammer og kontrollen med de eksterne finansieringsinstrumenter; minder om behovet for i betydelig grad at øge EU's budgetmidler til civil konfliktforebyggelse i den næste FFR og øge finansieringen til fredsopbygning, dialog, mægling og forsoning;

62. opfordrer til en styrkelse af forsvarskapaciteten, hvorved man prioriterer de kapacitetsmangler, der er identificeret i kapacitetsudviklingsplanen (CDP) og den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar (CARD), navnlig gennem dybdegående samarbejdsaktiviteter såsom sammenlægning og deling og tilstrækkelig finansiering af meningsfulde projekter og et mere ambitiøst permanent struktureret samarbejde (PESCO), Den Europæiske Forsvarsfond, militær mobilitet og det europæiske rumprogram; bemærker, at disse skridt også bør være til gavn for NATO og de transatlantiske forbindelser; understreger behovet for yderligere sammenhæng mellem EU's værktøjer og mekanismer i EU's forsvarssamarbejde og opfordrer i denne forbindelse til, at ressourcerne optimeres for at undgå unødvendig overlapning af udgifter og instrumenter; efterlyser mere støtte og personale og tilstrækkelige og permanente budgetmidler til EU-Udenrigstjenestens afdeling for strategisk kommunikation på betingelse af en uafhængig tilbundsgående vurdering af dens tidligere og nuværende aktiviteter; opfordrer til en revision af mandatet for EU-Udenrigstjenestens afdeling for strategisk kommunikation med henblik på at medtage udenlandsk indblanding fra nye aktører såsom Kina;

63. gentager sin opfordring til øget støtte til EU-strategien for maritim sikkerhed, da retten til fri sejlads i stigende grad udgør en udfordring på verdensplan såvel som på naboskabsplan; understreger, at retten til fri sejlads til enhver tid bør respekteres; anbefaler med henblik på at opnå en effektiv forvaltning af globale maritime oplysninger, at den strukturelle koordinering mellem institutioner, organisationer og nationale myndigheder styrkes og støttes, navnlig ved at muliggøre konvergens mellem de to vigtigste civile og militære komponenter, der danner grundlag for viden om den maritime situation;

64. fremhæver FSFP-missionernes og -operationernes betydning; understreger, at der findes rammeaftaler med tredjelande om deres deltagelse i EU's krisestyringsoperationer; påpeger, at disse aftaler fremhæver den kollektive tilgang, der styrer bestræbelserne på at opnå fred og sikkerhed;

65. henleder opmærksomheden på de mellem- til langsigtede trusler, som FUSP vil skulle imødegå i fremtiden, herunder de sikkerhedsrisici, der er forbundet med autoritære regimer, ikkestatslige aktører, klimaændringer, cybertrusler, CBRN-angreb, hybride trusler, herunder den mere udbredte brug af kunstig intelligens, desinformationskampagner, rumkapløbet og militariseringen heraf og fremspirende teknologier, terrorisme og ukontrollerede migrationsstrømme, sammen med de allerede etablerede geopolitiske udfordringer; understreger behovet for, at EU gør fremskridt med hensyn til definition og anerkendelse af hybride trusler; opfordrer EU til at øge bevidstheden om disse trusler og opbygge en fælles modstandskapacitet; understreger, at sådanne trusler kun kan imødegås gennem en koordineret indsats og rettidige og tilstrækkelige investeringer i europæisk forskning og innovation; glæder sig over Parlamentets oprettelse af Det Særlige Udvalg om Kunstig Intelligens i en Digital Tidsalder som et forum for drøftelse af strategiske spørgsmål i forbindelse med kunstig intelligens; anser det for vigtigt at sikre en bedre sammenhæng mellem interne og eksterne aspekter af EU's politikker for at sikre, at EU's politikker bidrager til at nå målene i FUSP, herunder EU's energipolitik;

66. understreger behovet for at udvikle en sammenhængende klimapolitisk dimension af FUSP, da klimaændringerne i stigende grad spiller en rolle som en økonomisk, social og politisk destabilisator og risikomultiplikator;

67. glæder sig over den efterretningsbaserede trusselsanalyse, som NF/HR på nuværende tidspunkt er i færd med at foretage som udgangspunkt for det fremtidige strategiske kompas, og opfordrer til en drøftelse i Parlamentet om resultatet af denne analyse; glæder sig over Kommissionens nye tilgang med at integrere strategisk fremsynethed i udformningen af EU's politikker, herunder på udenrigs- og sikkerhedsområdet;

o

o o

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt medlemsstaterne.